

ærede Medlem vil alligevel ikke give 70 Øre, for det, han kan faae for 40 Øre, naar begge Dele gjøre nœiagtig samme Nytte, dertil er det ærede Medlem altfor god Økonom, det er jeg overbevist om. Blandt mange andre Ting, som jeg og mange andre Medlemmer lærte paa Landbohøjskolens Forsøgslaboratorium forleden, faae jeg ogsaa, hvor overordentlig let det gaar for sig at foretage en saadan Tilfætning af Oleomargarin til Natursmør. Paa den allerfimpleste og letteste Maade af Verden ville Folk kunne putte det i Kjøernen, ethvert Meieri, der har Centrifuge, vil kunne træffe den Foranstaltning, uden noget som helst Bøvær, og uden at de nogen- sinde behøver at faae denne Kjøbenhavn, der skriver til dem, over for at lære dem det, det kan de gjøre uden nogen som helst Undervisning. Derimod turde det maaste være et Spørgsmaal, om det var ligejaa let at sammeneelte færdigt Smør og Kunstsmør paa en saadan Maade, at det bliver en Handelsvare. Jeg tror, at man maa erkjende, at det er ikke saa ganske let; den Væltning, der skal til, efter at begge Dele er gjort færdig, kunde være lidt mere, end det zarte Natursmør kan taale. Min Overbevisning er, at er der nogen Fare — jeg veed ikke, om den er der — men er der nogen Fare for, at Meierierne skal give sig til at forfalste Smørret ved Hjælp af en Tilfætning af smaa Kvantiteter Oleomargarin, saa er det en meget alvorlig Fare, og saa ligger den paa det Punkt, og man skal søge at forhindre, at Meierierne bruge Oleomargarinen paa en uforrekt Maade, for at bruge et mildt Udtryk. Vil de lave Kunstsmør, saa lad dem lave Kunstsmør, det vil jeg aldrig være med til at lægge nogen Hindring i Veien for, men saa skal de sige frit og aabent: Vi lave Kunstsmør, og det, vi sælge, er Kunstsmør. — Med Hensyn til Sagen i sin Helhed, en Lov om eller mod Kunstsmør, som vi stadig forhandle om, saa synes det efter mit Skøn overordentlig mærkværdigt, at det Gnefte, som jeg synes har Interesse for os, der er imod de meget stærke Foranstaltninger, at faae Svar paa det Spørgsmaal, der atter og atter kommer, men som man aldrig faar Svar paa fra nogen Side, det er det: Hvori bestaar den Fare, som Kunstsmørret skal være for vort Natursmørs Renomme i England, er den

paavist, er den til Stede, er den paavisselig, saaledes at man med Sikkerhed kan forudsætte, at den vil komme til Stede, eller er det blot et Tankeexperiment, en vis sygelig Frygt, der ligesom mange andre sygelige Tendenser kan brede sig i en overordentlig Grad og i en overordentlig kort Tid. Jeg har aldrig faaet nogen som helst Paavisning af, at der er gjort noget eneste Forsøg paa i bedragerisk Hensigt at bringe Kunstsmør til England for der at sælge det under Navn af Natursmør, og jeg kan ikke frigjøre mig for den Betragtning, at der maa være noget mer end en Tendens, en Følelse eller en Frygt for at gaa til en saa drastisk Foranstaltning, som Lovforslaget har foreslaet. Jeg skjønner ikke rettere end, at man har en Forpligtelse, selvfølgelig ikke alene med de i Sagen særlig Interesserede, nemlig Forbrugerne, men det forekommer mig, at man ogsaa paa den anden Side har en Forpligtelse mod Konsumenterne til ikke at gjøre dem Livet mere surt end det er nødvendigt, naar der ikke er Fare paa Færde, og derom forespørger jeg de Herrer. Hvor er Faren, og hvori bestaar den? Hvorledes skulde det kunne have nogen som helst Indflydelse paa vort Natursmørs Stilling paa det engelske Marked, om vi lave Kunstsmør i Danmark eller ei, naar vi kun forhindre, at det gaar ud til England under Navnet Natursmør, og derved, som det hedder saa smukt, besmitter det engelske Marked? Jeg forstaaer ikke, hvad Interesse det har. Man har sagt, at de engelske Smørimportører kræve Garantier for, at det er ægte Smør, de faae fra Danmark. Det er overmaade rigtigt, det gjør de ogsaa, den Paastand er fuldkommen sand, men det gjælder om denne som om adskillige andre Sandheder, naar de bliver taget i Tjeneste af og udnyttede til det Yderste af Agitation, lige meget hvilken Slags Agitation det er, saa blive de efterhaanden noget mishandlede, noget tilfløret, og saaledes gaar det ogsaa med den Sætning, at nu har Englænderne i den senere Tid, hvad de aldrig har forlangt før, forlangt Garantier for, at det danske Smør var ægte, og at deri skulde ligge et Bevis for, at nu var der Fare paa Færde. Men det er overmaade langt fra, det har slet ikke det Alleringeste med den Sag at gjøre. Det, hvor-